

i Folketingssalen, sker det via bemyndigelsesloven, og det er det, jeg er utilfreds med: at man i virkeligheden giver ministeren en helt indholdsløs bemyndigelse til bare at gøre sådan og sådan, at han gennem administrative forskrifter her i Danmark, gennem cirkulærer og bekendtgørelser, i virkeligheden får lov til at gøre, hvad han vil.

Det synes jeg altså er et problem, og når argumentet så er, at den sag har været behandlet i Folketingets Europaudvalg, må vi altså sige: Jamen så må arbejdet i det udvalg åbnes i højere grad. Det er vores argumentation.

Susanne Clemensen (CD):

Da hr. Arne Melchior ikke kan være til stede her i dag, skal jeg på CD's vegne fremføre vores synspunkter.

Jeg kan forstå af bemærkningerne til Enhedslistens forslag, beslutningsforslag nr. B 40 om åbne udvalgs møder i Folketingets Europaudvalg, at det stort set er en genfremsættelse af et forslag fra Enhedslisten fra marts 1996.

Dengang kunne forslaget ikke vinde tilslutning hos et flertal i Folketinget, og nu fremsættes forslaget så igen, åbenbart på baggrund af Højesterets dom den 6. april 1998. Og jeg vil gerne sige, at Højesteret i sin dom slog fast, at loven om Danmarks tiltrædelse af EF-traktaten med det indhold, som den har fået gennem Traktaten om Den Europæiske Union fra 1992, og som var det, Højesteret skulle tage stilling til, ikke er grundlovsstridig.

Højesteret sagde ordret:

»Med hensyn til spørgsmålet, om suverænitetsafgivelsen i henhold til tiltrædelsesloven har en sådan karakter, at den strider mod grundlovens forudsætning om en demokratisk styreform, bemærkes, at enhver overladelse af dele af Folketingets lovgivningskompetence til en international organisation vil indebære et vist indgreb i den danske demokratiske styreform. Dette er taget i betragtning ved udformningen af de strenge krav til vedtagelsen efter [grundlovens] § 20, stk. 2. For så vidt angår EF-Traktaten, er lovgivningskompetence i første række overført til Rådet« – altså Ministerrådet – »i hvilket den danske regering – under ansvar over for Folketinget – kan gøre sin indflydelse gældende. Det må anses for overladt til Folketinget at tage stilling til, om regeringens deltagelse i EF-samarbejdet bør være betinget af yderligere demokratisk kontrol. Højesteret finder heller ikke i denne henseende noget grund-

lag for at anse tiltrædelsesloven for grundlovsstridig.«

Som det fremgår, er det altså Folketinget, der alene af politiske årsager skal tage stilling til, om regeringens deltagelse i dette samarbejde bør være betinget af yderligere demokratisk kontrol. Og det er for mig det centrale, vi skal diskutere her i dag, og dér er jeg ikke sikker på, at åbne udvalgs møder i Folketinget Europaudvalg nødvendigvis vil betyde yderligere demokratisk kontrol med regeringens deltagelse i EU-samarbejdet.

I CD har vi længe haft den opfattelse, at det burde være fagudvalgene, som gav forhandlingsmandat til den minister, der skal til EU's ministerråd for at gøre den danske regerings indflydelse gældende. Det vil selvfølgelig kræve nogle ændringer i den nuværende udvalgs sammensætning, men det må kunne lade sig gøre.

Det er vores opfattelse, at mere demokratisk kontrol med regeringens deltagelse i EU-samarbejdet bedst opnås ved, at det er fagudvalgene, som i sagens natur har et større overblik over og et mere indgående kendskab til det bestemte fagområde, der også giver en fagminister mandat.

Derfor ser CD ikke umiddelbart, at åbenhed i Europaudvalget vil medføre en mere reel demokratisk kontrol med regeringens deltagelse i EU-samarbejdet, og derfor kan vi ikke umiddelbart støtte det forslag, der her er fremsat af Enhedslisten.

For så vidt angår Dansk Folkepartis forslag, beslutningsforslag nr. B 49 om at skabe øget åbenhed om Folketingets behandling af EU-forslag, som går ud på, at der skal gennemføres udvalgsarbejde via Udvalget for Forretningsordenen med henblik på at vedtage en mere demokratisk og åben behandling af EU-forslag i Folketinget, og som indeholder 4 punkter, er der et af disse punkter, som vi i CD gerne vil være med til at diskutere, nemlig punkt 2 om, hvordan fagudvalgene kan inddrages direkte i behandlingen af de enkelte forslag på en måde, hvor vi benytter os af fagudvalgenes indsigt og viden.

Det hænger jo sammen med CD's holdning, som jeg nævnte under gennemgangen af B 40, og det er også den vej, som jeg mener at udviklingen går. Siden 1994 er Europaudvalgets bilag jo blevet sendt parallelt og samtidig til de relevante fagudvalg, dvs. grundnotater og aktuelle notater osv.